

værende Paragraf foreslaaede; men den er optaget fra det norske Udkast §§ 9—10, af hvilke den førstnævnte Paragraf i første Stykke fastsætter Bøde paa indtil 1000 Kroner for hvert registreringspligtigt Skib, der sejler under norsk Flag uden norsk Registrerings- og Nationalitets-Certifikat, og i andet Stykke en Bøde paa indtil 2000 Kroner for ethvert Skib, der i øvrigt sejler under norsk Flag uden at være berettiget dertil.

Kommissionen har troet at burde tilføje en udtrykkelig Fremhævelse af, at ogsaa den Person, som er Skyld i, at et Skib benytter et midlertidigt Certifikat eller Pas anderledes eller længere, end tilladeligt, bliver at anse paa samme Maade. Derhos har den fundet, at Mindstemaalet af Straffen for en saadan Misbrug af det danske Flag eller af et dansk Certifikat ikke bør sættes lavere end 200 Kroner. Størstemaalet af Bøden har man ikke ment at burde sætte lavere end 2000 Kroner med særligt Hensyn til den Mulighed, at Skibe, som ikke ere berettigede til at føre dansk Flag, for en eller anden Fordels Skyld dog maatte vise det og derved udsætte den danske Stats Myndigheder for større eller mindre Ubehageligheder.

Kommissionen gør derhos udtrykkelig opmærksom paa, at Straffen efter denne Paragraf for at sejle uden Certifikat eller Pas er indskrænket til de registrerede Skibe.

Skulde Førerer af et mindre Skib, der sejler paa Udlandet, undlade at erhverve Certifikat efter § 10, falder han ind under den almindelige Straffebestemmelse i den følgende Paragraf.

Under samme almindelige Straffebestemmelse bør derhos efter Kommissionens For- mening falde den eller de Personer, som undlade at opfylde den dem paahvilende Forpligtelse til at drage Omsorg for Udbygning af Nationalitets-Bogstaverne D. E. i Tilfælde, hvor Skibet udslettes af det danske Skibsregister, hvilken Undladelse Lov 13. Marts 1867 § 25 derimod belægger med samme Straf, som Undladelse af at tilbagelevere Certifikatet, nemlig med en Bøde af indtil 4 Kroner pr. Register-Ton. Det skønnes nemlig ikke rettere, end at denne sidste Undladelse i Betragtning af de Misbrug af Legitimations-Dokumentet, som den kan afføde, staar ulige højere i Strafbarhed, end Undladelsen af at sørge for bemeldte Bogstavers Udsettelse.

Til § 66.

Denne Paragraf indeholder en almindelig Straf for alle de Overtrædelser af nærværende Lovforslags Bestemmelser, som ikke

alt i de foregaaende Paragraffer ere blevne belagte med kvalificerede Bøder. Lov 13. Marts 1867 § 26 indeholder en tilsvarende almindelig Straffebestemmelse, som dog kun bestaar i Bøder indtil 40 Kroner. I Betragtning af den mere udstrakte Betydning, som Registreringen faar ifølge Lovforslaget, og den derved nødvendiggjorte store Omhu for dets Paabuds nøjagtige Efterlevelse, skønnes dog Bødernes Størstemaal at burde forhøjes til 500 Kroner, medens Mindstemaalet samtidig er foreslaaet nedsat til 10 Kroner.

Slutningsbestemmelsen om, at, hvis der findes en Flerhed af skyldige Personer, Bøden bliver at paalægge enhver af dem, er alt begrundet ovenfor Sp. 3465—66.

Til § 67.

Efter Fastsættelsen af Bødernes Størrelse bliver dernæst Spørgsmaal om Maaden, paa hvilken de blive at paalægge.

Lov 13. Marts 1867 § 26 indeholder den almindelige Regel, der samstemmer med andre Loves Forskrifter, saasom Lov 3. Maj 1873 § 42, Lov 1. April 1887 § 49, Lov 1. April 1891 § 18, at det er Toldbestyrelsen, som paalægger Bøden og fastsætter dens Størrelse, men med det Forbehold, at den skyldige Person, for saa vidt han ikke hører til Toldvæsenets egne Embedsmænd eller Betjente, paa Forlangende kan faa sit Forhold paafendt af Retten, i hvilket Tilfælde Beslutning om Sagsanlæg fattes af Toldbestyrelsen, og Sagen behandles som offentlig Politisag, under hvilken baade Spørgsmaalet om Skyld og Straf afgøres uafhængig af Toldbestyrelsens Beslutning.

Kommissionen er enig i at fastholde denne gældende Ordning i Henseende til de ved Registreringen ansatte Embeds- og Bestillingsmænd, blot med den Lempelse, at Toldbestyrelsens Paalæg kan indankes til Justitsministeriet, ved hvis Afgørelse det saa har sit forblivende.

For saa vidt der dernæst er Spørgsmaal om Straffepaalæg paa private Borgere for Overtrædelser af de dem ved Loven paalagte Pligter, er Kommissionen ligeledes enig i at fastholde den nuværende Afgang for dem til at kunne faa Spørgsmaalet om deres Skyld og Straf afgjort ved Domstolene; men paa den anden Side finde samtlige Kommissionens Medlemmer dog ogsaa at burde bevare den nuværende Myndighed for Toldbestyrelsen til foreløbig at fatte Beslutning om Bødepaalæg med Forbehold af, at de Vedkommende, for saa vidt de maatte være misfornøjede med Paalægget, kunne fordre Sagsanlæg. Grunden